

3 czerwca

**wspomnienie dobrowolne św. Klotyldy, królowej i wyznawczyni
- patronki chorych dzieci, ułomnych oraz chorych na paraliż**

Klotylda urodziła się w Lyonie około 470 r. Była córką króla Burgundów, Chilperyka I, i Carateny. Kiedy miała 6 lat, został zamordowany jej ojciec. Rodzina usunęła się do Genewy. W wieku 18 lat wyszła za mąż za króla Franków, Chlodwiga, wówczas jeszcze poganina. Urodziła mu co najmniej pięcioro dzieci (tyle imion zachowało się do naszych czasów: Ingomer, Chlotar, Childebert, Chlodomer i Klotylda). Mąż zgodził się na ich chrzest. Swoim przykładem i mądrością Klotylda sprawiła, że również jej małżonek wraz z dworem (ok. 3000 osób) przyjął chrzest na Boże Narodzenie 496 r. z rąk św. Remigiusza z Reims. Po śmierci Chlodwiga (27 października 511 r.) Klotylda doświadczała udręk wojny domowej, którą prowadzili między sobą jej synowie. Usunęła się do Tours, gdzie 3 czerwca 545 r. zmarła. Pochowano ją w Paryżu, w kościele św. Piotra (później św. Genowefy), u boku męża. Do dziś relikwie Klotyldy znajdują się w kościele Saint-Leu w Paryżu. Jej życiorys, w oparciu o zapiski z pism św. Grzegorza z Tours, sporządzono dopiero w X w.

W ikonografii św. Klotylda jest odziana w królewskie szaty i koronę, a w dłoniach trzyma zwój pisma.

Modlitwy:

Udziel, o najdobrotliwszy Panie Boże, wszystkim rodzicom myśli i przekonań św. Klotyldy, aby pamiętni jedynie na wieczną szczęśliwość swych dzieci, Bogu dzięki składali i dobroć Jego ojcowską sławili, jeżeli zabrawszy je do siebie, tym sposobem przyczynia się do wiecznego ich uszczęśliwienia. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.